

ljudi, katerim bi se brez posla vsaj tako dobro godilo, kot se godi Žerjavovi družbi ob vladnih fondih (državnem denarju), ki jih mora krvavo plačevati »zarotniško« slovensko ljudstvo.

Voditelj SLS je v Beogradu odločno in jasno razložil, kako se pri nas po krivdi dobroznanih ljudi izpodkopa zakon in red, policajdemokratska družba pa piše po svojih listih, da je to laž. Tej družbi je vse v redu in pravi si, če oboroženi divjaki naše delavno ljudstvo najprej nesramno izrivajo, potem pa pobijajo, prav in v redu je tudi to, če v mraku počakajo človeka in ga pohabijo, če vdirajo v stanovanja in razbijajo pohištvo, če sireljajo cele selve v natižen vlak, če skrunijo cerkve, če pošljajo grozilna pisma, napovedujejo pokolje in požige, vse to je v redu, proti redu in pravici naj bi pa bilo vse to, kar stori napadeni proti napadalcu in kar hoče slovensko ljudstvo proti peščici nasilne, nepoštena in lažnjive policajdemokratske gospode.

Po redu in postavi naših policajdemokratov bi morala slovenski kmet in delavec poljubljati orjunske zastave in znake ter se klanjati največjim barabam v orjunski uniformi, nadalje bi morali po tej »postavi« naši ljudje na veliko požirati vse policajdemokratske sleparije, voliti Žerjavovo družbo, ki se skriva sedaj pri občinskih volitvah pod raznimi imeni in končno, če bi pri vsej tej pokorščini razdivjani orjunci še vedno mučili in pobijali naše kmete in delavce in če bi liberalna gospoda na prisleparjenih mestih v naših občinah kmeta tudi do živega odirala in izkorščala, bi naš človek še vedno moral reči: Naj le bo tako, živijo dr. Žerjav, Kukovec, Lipold, Spindler itd. Naš narod pa ima pravi čut za red in postavo in zato najodločnejše odklanja »postave« Žerjavove družbe in njenih banditov.

To Žerjavovci dobro vedo in zato dajo duška svoji jezi v lažeh in obrekovanju. Oni hočejo na vsak način gospodariti v Sloveniji, ljudstvo jim pa tega gospodarstva noče dati. To se je pokazalo pri državnozbornih in se kaže tudi sedaj pri občinskih volitvah. Pri teh volitvah so se policajdemokrati še precej zanašali na varanje z raznoimenskimi listami. V Beograd so pošiljali svojim vladnim zaveznikom več kot preveč lažnjivih poročil o svojih zmagah. Sleparije se pa niso obnesle in sedaj iščejo druga pota in sredstva, da bi si prilastili gospodarstvo rad Slovenijo vsaj za kratek čas. To zadnje sredstvo obstoji v tem, da skušajo vse svoje nasprotnike označiti kot najhujše zarotnike, sebe pa predstaviti kot edino zmožne in sposobne obvladati to neverno »zarotniško gibanje.« Pri vsem, kar počenja sedaj že dalje časa s svojimi orjunci, je jasno, da bi radi zapeljali naše ljudstvo k nepremišljenim korakom. Če bi se jim to posrečilo, bi hitro javili v Beograd: Evo, revolucije v Sloveniji, dajte nam oblast, da jo zadušimo. Slovensko ljudstvo se pa ne bo dalo zapeljati od izživčev, ampak se bo lepo mirno pripravilo na temeljit obračun v gotovosti, da takim poskusom in načrtom, kakor jih imajo sedaj policajdemokrati, tikoma sledi tudi neizogiben poraz.

Naprednjaška narodnost.

Končane občinske volitve, ki so se že vršile po nekaterih občinah na Slov. Štajerskem ter Kranjskem, so prinesle Slov. ljudski stranki zopetno zmago, na katero je stranka lahko ponosna. Dosedanji izid občinskih volitev je prinesel SLS poleg sijajne zmage tudi fotografijo takozvane naprednjaške narodnosti, katero ku-

dov polnih divjačine so živeli dolgo let, kakor so živeli njihovi dedje in pradedje. V miru so obdelovali polja v miru so lovili slone in so prodajali slonovo kost belim trgovcem, ki so prihajali k njim iz sosednih naselbin.

Pa beli človek nima nikdar dovolj. Vse bi rad imel in še zastonj. Kako po ceni so jim prodajali slonovino, za katero so dan na dan življenje tvegali!

Toda beli trgovec še ni bil zadovoljen. Še tistega ni hotel dati, kar so ubogi črnici zahtevali, in nekega dne so napadli naselbino in jim s silo vzeli, kolikor so še imeli slonovine.

Tedaj pa je zavrela črnecem kri. Planili so nad bele ljudi, ko so se vračali s svojim plenom skoz gozdove, in je skoraj vse pobili. Le malo jih je ušlo.

In beli ljudje so se maščevali.

V velikem številu so napadli naselbino, morili in žgali, da je bila groza. Nesrečni črnici so bežali, v naglici so pobrali in odnesli seboj, kar se je dalo, divja, mračna džungla jih je sprejela v svoje varno zavetje. Tja si belokožci niso upali za njimi.

In potovali so dneve in tedne, čez gore in gosto zaraščene pragozde proti zapadu, svobodi naproti. Nekdanje mogočno pleme se je skrčilo na par sto mož. Koliko jih je padlo, koliko so jih beli vlekli seboj v sužnost!

Iskali so si novo domovino. Dolgo so hodili po neznanih goščavah, koder še ni stopala človeška noga. Nazadnje so našli sredi pragozda pripraven kraj za novo naselbino, zeleno travnato planoto, tu pa tam poredka drevesa, potok jo je namakal in krog in krog jo je obdajala neprodorna džungla.

Tu so se ustavili ter se takoj lotili dela.

Posekali so drevesa, si naredili iz vejevja koč, obdali vas z močnim plotom iz kolovja, razkopali travnik, nasadili koruzo in posejali duro. V nekaj mesecih so

jejo v zvezde edino pravega in zveličavnega jugoslovanskega narodnjaštva dr. Žerjavovi listi: »Jutro«, »Narod«, »Tabor«, in »Domovina«.

Pri pogledu na to slavo naprednega narodnjaštva si hočemo po dejstvih, ki so se doigrala zadnje dni pri občinskih volitvah, nekoliko ogledati pravo fotografijo naprednega narodnjaštva. Ta fotografija zgleda v luči občinskih volitev tak-le:

Ko je prinašalo dr. Žerjavovo časopisje pod debelimi naslovi izide pri občinskih volitvah, je prištevilo poleg dr. Žerjavovih demokratov kot najbolj napredno narodne predvsem tudi pristaše Samostojne kmetijske stranke.

Dr. Žerjavovo »Jutro« in Pucelj »Kmet. list« sta si sicer vedno v laseli, na časniškem papirju odklanja Pucelj vsako žlahto z dr. Žerjavom; ko pa je šlo pri občinskih volitvah za nastop proti Slovenski ljudski stranki, so bili Žerjavovci in samostojni edini kot žlahta prvega kolena. Nekako plačilo, ker so šli samostojni s samostojnimi demokrati v skupni bojni črti proti SLS, je pohvala »Jutra«, »Naroda« in »Domovine«, češ samostojni so se pokazali kot napredno-narodni elementi, akoravno šepajo v vrstah žalostnih preostankov Samostojne kamo kapitalistično birtovski mešetarji, ki so vse drugo — samo narodnjaki ne!

Dr. Žerjav je torej po svojem časopisju uvrstil v takozvane napredno narodne vrste vse novoizvoljene samostojne odbornike, g. Pucelj ni v »Kmet. listu« niti z besedico uporekal tej uvrstitvi, se torej popolnoma strinja glede pobratimije Žerjavovcev s samostojnimi, akoravno so prvi v vladi, g. zeleni general Pucelj pa v opoziciji.

Po pisavi ter štetju dr. Žerjavovih glasil niso šteti med blažene napredne narodnjake samo zeleni odborniki iz vrst Samostojne, ampak celo soc. demokratje, ako so bili tolikanj slepi, da so ponudili Žerjavovcem svojo pomoč proti SLS.

Socialdemokrate sicer »Jutro« obklada ob vsaki priliki z rdečimi brezdomovinci, ki so zatajili narodnost ter so radi socialističnih načel zadnje vrste nazadnjaki, ki niti ne spadajo pod krov skoz in skoz narodne Jugoslavije.

Pri zadnjih občinskih volitvah se je pa Žerjavovcem posrečilo, da so po nekaterih občinah v celjskem okrožju preslepili socialdemokrate, da so jim pomagali proti SLS listam, te rdeče brezdomovince je Žerjavovo časopisje takoj z mastnimi črkami uvrstilo med svoje napredno narodne elemente. Se eno stopnjo nižje so stopili Žerjavovci glede naprednega narodnjaštva, ko so sklenili proti SLS zvezo celo z najbolj zagrizenimi nemškutarji ter Nemci v Slov. Bistrici.

Proti nemškutarjem ter Nemcem se Žerjavovci po svojih glasilih najbglj šopirijo, jih preklinjajo, jim grozijo, da celo z revolverji ter bombami so pridrveli v Slov. Bistrico, da ukrotijo Nemce, za občinske volitve pa vidimo v Slov. Bistrici na skupni listi poleg čistokrvnih Žerjavovih demokratov, pristne Nemce in nemškutarji. Nemski in nemškutarski odborniki v Slov. Bistrici bodo dobili v »Jutru« in »Narodu« napredno odlikovanje: prišteti bodo v vrste od dr. Žerjava zveličanih — naprednih narodnjakov.

Tako izgleda v kratkih potezah fotografija naprednega narodnjaštva v luči, kakor so jo ustvarila resnična dejstva najnovejših občinskih volitev. Ta fotografija je sicer počorgana z najgusnejšimi pegami narodnjaškega izdajstva, a po zatrdilih Žerjavovcev je

spet živeli svoje nekdanje življenje, kakor so ga bili vajeni v stari domovini.

In lep mir so imeli.

Tu sem ni bilo belokožih grabežljivcev in sirovežev, tudi sovražnih plemen ni bilo ted, bi ki napadali in jim jemali poljske pridelke.

Le eno je bilo.

Džungla je mrgolela nevarnih, krvoločnih roparic.

Ta in oni, ki je šel predaleč v pragozd, je že izgubil in ni ga bilo več nazaj. Divja zver ga je raztrgala. Lev je parkrat že obiskal vas, skočil čez kolovje in si odnesel črnca. Leopardi in panterji so jih plašili.

Močna straža je zato morala po dnevi stražiti ženske, ki so delale na polju, po noči pa so kurili velike ognje na vasi in nihče ni smel iz naselbine.

V džunglo pa si dolgo niso upali.

Toda Kulonga, sin poglavarja Mbonge, je bil drzen in pogumen lovec in velik bojevnik svojega rodu. Ni poznal strahu in nekega dne je odšel daleč v divjo džunglo na lov.

Previdno je stopal, oči in ušesa je imel odprta, dolgo, ostro sulico je nosil v desnici, vedno pripravljeno, v levici pa podolgovati ščit, ki je tesno pokrival njegovo mišičasto telo.

Čez ramena mu je visel dolgi lok in njegov tulj je bil poln tenkih puščic, njihove konice so bile omočene z gosto smoleno zmesjo, zadjale so smrt, če so le samo kožo oprasile.

Noč ga je zalotila daleč od domače vasi. Pa še dalje je hotel v pragozd drugi dan, zato je zlezal v veje visokega drevesa, si spletel ležišče in se spravil k počitku.

Tri milje proti zapadu je taboril rod Kršakov.

Ob zori so vstali in šli za hrano po džungli. Trzan je obiral gozdne sadeže, stikal za ptičjimi jajci in se

pristno jugoslovanska, ker je izčiščena v boju proti rimskim brezdomovincem — Slov. ljudski stranki. — Pri Žerjavovcih je napredno in narodno vse, samo da je proti SLS, ki je edina prav ter pametno narodna in to ne samo na papirju, ampak tudi po resničnih dejanjih, kar svedoči tudi njen narodno samostojni nastop pri občinskih volitvah in njena zmaga. Radi pustimo Žerjavovcem napredno laži-narodnjaštvo; mi pa rajši obdržimo zavest resnične in sijajne zmage.

Orlovske prireditve.

Celjsko orlovsko okrožje.

Kakor že javljeno, priredi Celjsko orlovsko okrožje v nedeljo, dne 20. julija t. l. svojo okrožno prireditev v Vojniku pri Celju. Spored bo sledeči:

Dopoldne:

Ob 8. uri zjutraj zbirališče pri »Belem volcu« v Celju. Ob 8. uri sprevid skozi Gaberje do Majdičeve kapele. Odtod z vozovi v Vojnik.

Ob 10. uri sv. maša v Vojniku, pridigar dr. Hohnjec iz Maribora.

Po sv. maši javni tabor pred cerkvijo, govori dr. Hodžar iz Celja.

Popoldne:

Ob 3. uri telovadni nastop na sejmišču v Vojniku. Po telovadbi prosta zabava. Igra godba iz Radeč pri Zidanem mostu. Vstopnina za telovadni nastop: Sedeš 10 din., stojišča din 5.

K občini udeležbi vabi

Bog živi!

odbor.

Cela Šaleška dolina v nedeljo, dne 20. julija v Skale!

Orel Soštanj želi ta dan pokazati, koliko lepega so nauči mladina pri orlovskih odsekih. Spored je izredno zanimiv. Nastopi čez 100 orlovske mladine samo od šeststanskega Orla z najlepšimi telovadnimi točkami. Sodeluje polnoštevilna rudniška godba. V cerkvi in pri telovadnem nastopu poje znani naraščajski zbor iz Soštanj. Začetek je točno ob 3. uri popoldne. Pridite vsi v prijane Skale! Pridite zlasti fantje iz St. Ilja in St. Janža, da tudi pri vas ustanovite čimprej Orla. Takoj po nastopu je v dekaniji sestanek vseh teh fantov, ki se zanimanje za Orla, da se razgovorimo, kako bomo začeli. Bog živi!

Poročilo o sijajni orlovski prireditvi pri Sv. Juriju ob Sč.

V nedeljo, dne 6. t. m., je orlovstvo ljutomerskega okrožja imelo pri nas svoj javni nastop. Zjutraj ob 8. uri je bil sprejem orlovskih čet pri žilavski vagi, odkoder so v povorki z ljutomersko godbo na čelu odkorakale k bližnji podružnici sv. Duha na Stari Gori, da se poklonijo svojemu Kralju. Podružnica je obhajala baš svoje Telovo. Orlovstvo mu je podelilo prav poseben sijaj: udeležilo se je sv. maše na prostem in telovske procesije. Stevilna duhovščina, nad vse ugodno vreme, streljanje in velike množice naroda iz vseh sosednjih župnij, vse to je ustvarilo neko izredno praznično razpoloženje in marsikatero veselo solzo v obeh. Od bližnjega Sv. Antona je že poprejšnji večer prihitel pevski zbor, ki je skupno z domačim izborno prepeval, tako pri slavnostni maši, kakor popoldne. — Orlovstvo je nato odkorakalo k Sv. Juriju, kjer se je ob 4. uri pričel telovadni nastop. Vršil se je na telo-

zložno bližal očetovi koči, kjer je nameraval pri knjigah prebiti ves dan.

Posamič in po dva in tri skupaj so se razkropili Kršakov podaniki po pragozdu, pa vedno so ostali toliko blizu drug drugemu, da so si mogli na prvi klic prihiteti na pomoč.

Kala je marljivo obračala preperelo listje in vejevje po široki slonovi stezi in iskala mastne gobe in sočno mahovje.

Sumljiv šum ji udari na uho.

Rahel je bil, pa njem posluš je bil oster in dobro je razločevala, kedaj šušti veter po listju, kedaj pa stopa po njem sovražna noga.

Vznemirjena se je ustavila.

V ravni črti je ležala pred njo široka Tantorova steza, dobrih petdeset metrov daleč je videla po njej.

Skoz listnati predor je stopala urnih korakov čudna, grozeča postava. Kulonga je bil.

Kala ga ni marala počakati. Obrnila se je in naglo odšla nazaj po svoje sledi. Ni bežala. Pa gorila ne nãpade rad človeka, če ga ne razdraži. Rajši se umakne.

Trdo za Kalo je prihital Kulonga. Gladen je bil in mesa se mu je zahotelo. In tule se mu je objuboval dober plen —!

Naglo je stopil in pripravil sulico za napad.

Na ovinku se mu je skrila. Skočil je za njo in jo kmalu spet zagledal čisto blizu pred seboj.

Ustavil se je, daleč nazaj je zamahnila roka, ki je držala sulico, kakor blisk so sunile krepke mišice naprej in sulica je zletela proti Kali.

Pa slabo je meril. Toliko da ji je sulica oprasnila kožo.

Srdito je zakričala Kala in se razdražena obrnila proti sovražniku.

(Dalje prihodnjič).